Motion

1980/81:1736

av Iris Mårtensson m. fl.
om utjämning av telefonkostnaderna

Som en följd av de senaste årens negativa utveckling inom regionalpolitiken har skogslänen/glesbygden fått vidkännas en mycket stor befolkningsminskning, dvs. utflyttningen har gått åt rakt motsatt riktning mot den som centerpartiet lovade glesbygdens människor inför valet 1976.

Under åren 1970–1976 svarade Stockholms län för en befolkningsökning med 18 %.

Under tiden 1 januari 1977 till 30 juni 1979 var befolkningsökningen i Stockholms län dubbelt så hög, alltså 36 %.

Vilka människor är det som hamnar i storstadsregionerna? Jo, de som av regionalpolitiska skäl måste flytta för att få ett arbete. Kvar blir i de flesta fall äldre personer. För att uppehålla kontakten med varandra måste de i stor utsträckning använda telefonen. Men det är ingen billig kontakt.

Därför bör en utjämning av telefonkostnaderna göras, som ger möjlighet till läge taxor för långväga samtal. En lokalzon bör inrättas – en närzon, som omfattar riktnummerområden, vars taxepunkter ligger inom ett näravstånd av minst 150 km avstånd från det egna riktnummerområdets taxepunkt. Det leder då till en större utjämning av telefonkostnaderna mellan olika delar av landet och skulle vara en stor fördel för glesbygden.

Vidare bör en ny enhetlig huvudabonnemangsavgift införas, i enlighet med det förslag som televerkets interna utredning av telefontaxorna väckte.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande telefontaxor och ny enhetlig huvudabonnemangsavgift för telefon.

Stockholm den 27 januari 1981

IRIS MÅRTENSSON (s)

OLLE ÖSTRAND (s)
STIG ALFTIN (s)

WIVI-ANNE CEDERQVIST (s)
AXEL ANDERSSON (s)

OLLE WESTBERG (s)
i Hofors
ING-MARIE HANSSON (s)

GOTAB 66467 Stockholm 1981